

Παπὸδ Κεραμ. Ἑγγρ. Διαμαντῆ
 Ρυσίου, Ταραβέος 4 (1880) σ. 204.

①

Ρύσιος
 (Διαμαντῆς)

κακὴν εὐδοίαν ὁ Διαμαντῆς Ρύσιος, ὡς ἀναγράφει ὁ ἐν Βυζαντίου
 Ἰωάννης Μαυρολάκης, κατήχητο, ἐν τοῦ πατρὸς Ἀλεξανδρῶν ἐγγόνου
 πηυχίου Ρυσίου, τὸν καλουμένον Ἀριζσίον. Μετὰ τὴν ἐκείνου τὴν γέννησιν
 τοῦ ἐν Κωνσταντίνῃ Διαμαντῆς ἐξέπαιδευθεὶς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου Γαλιώ-
 λου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀρχήκεν δὲ διηγεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Πάτρ. Καλλιδιμήτρου τοῦ
 Ἀναργύρου καθεστηκέναι ἐν τῇ πατριαρχικῇ ἐκκλησίᾳ. Τῷ 1704 παρελθὼν
 μὲν ἐν Κρήτῃ, ἐκείθεν δὲ μετὰ διηγήσαν ἤρθε ἐν Χίῳ οὗτον ἐδίδρα-
 κὼς 2 ἔτη, οἷα πρεσβυτέρου Σμυρναίου μεταβιβάσας καὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ
 Πάτρ. Κελερῆως Γαβριὴλ τοῦ Γου προσεμύνηται τούτων ἐν Σμύρνῃ.
 Οὗτος ἔδωκε τῷ 1707 ἀνέχεσθαι τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἐργαστηρίου ἐν
 Κελερῆω τοῦ οὐτοῦ ἐμύχθησε καὶ οὗτος καὶ ὁ Σμύρνης Ἀνα-

